

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/76/2019
Identifikačné číslo spisu: 7616010653
Dátum vydania rozhodnutia: 05.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7616010653.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného S. P. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 5. decembra 2019 v Bratislave dovolanie obvineného S. P. podané prostredníctvom jeho obhajcu Guillerma Morena Jaureguizara proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 11. apríla 2018, sp. zn. 7To/68/2018, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. sa dovolanie obvineného S. P. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 11 apríla 2018, sp. zn. 1T/51/2016, uznal obvineného S. P. na tam uvedenom skutkovom základe vinným v bode 1/ zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. a) Tr. zák. a v bode 2/ zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 2 písm. a) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. a) Tr. zák. spáchanom v jednočinnom súbahu so zločinom ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

Za to okresný súd obvineného odsúdil podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deviatich) rokov a 10 (desiatich) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho súd na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu súd uložil trest prepadnutia vecí ? (tam špecifikovaného) vyskakovacieho nožníka, ktorého vlastníkom sa v zmysle § 60 ods. 5 Tr. zák. stal štát. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste z rozsudku okresného súdu z 15. februára 2016, sp. zn. 0T/129/2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) z 28. apríla 2016, sp. zn. 7To/36/2016. Súd tiež podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvinenému uložil povinnosť zaplatiť poškodenej spoločnosti Dôvera zdravotná poisťovňa, a. s. škodu vo výške 1.341,72 € a poškodenému I. O. bolestné vo výške 2.230,80 € a škodu 4,20 €; vo zvyšnej časti súd poškodeného I. O. podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený P. odvolanie, o ktorom krajský súd uznesením z 27. septembra 2018, sp. zn. 7To/68/2018 rozhodol tak, že ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený P. prostredníctvom svojho obhajcu Guillerma Morena Jaureguizara, usadeného euroadvokáta, 20. septembra 2019 dovolanie, v ktorom uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), i) Tr. por.

Obvinený namietal, že sa priznal len k ublíženiu na zdraví, v deň lúpeže sa s poškodeným nestretol. Jeho vina bola vyslovená len na základe výpovede poškodeného, ktorá bola podporená niektorými nepriamymi dôkazmi. Súd sa nezaoberal rozporom vo výpovediach svedkov; keďže poškodený vypil veľké množstvo alkoholu, nie je vylúčené, že mohol sám spadnúť a spôsobiť si zranenia (R 6/1970). Súd nevysvetlil, ako dospeli k záveru, že alkohol nemal na neho podstatný vplyv. Nezohľadnenie všetkých skutkových zistení malo za následok nesprávne právne posúdenie skutku. V základnom konaní boli vykonávané len dôkazy v neprospech obvineného.

Na podklade týchto skutočností obvinený navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom vyslovil porušenie zákona v § 319 Tr. por. a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, rozsudok okresného ako aj uznesenie krajského súdu zrušil, a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. príslušnému súdu prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

Dňa 26. septembra 2019 dovolanie doplnil aj samotný obvinený P., ktorý uviedol, že žiadnu lúpež nespáchal, poškodený O. sa pochválil, že to na neho „nahral“, že bol zo strany E. nahováraný, lebo sa mu chceli pomstiť; za svoje svedectvo dostal O. 10 €. Poškodený ani nevedel ako sa obvinený volal, až Q. E. mu to povedala. Nemal dôvod olúpiť bezdomovca, ktorý nič nemá. Poukázal tiež na rozpory vo výpovediach zo 14. decembra 2015 a 1. marca 2016, ktoré sa týkali popisu útočníka. Ani výpoveď znalca nebola dostatočne vzatá do úvahy. Súd si vyhlásil rozsudok tak, aby mu to pasovalo. Ani žiadneho vydierania sa nedopustil, o čom poškodený na hlavnom pojednávaní ani nesvedčil.

K podanému dovolaniu sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves (ďalej len „prokurátor“) tak, že ho navrhol podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Uviedol, že subjektívny pocit obvineného, že dôkazy boli vykonávané len v jeho neprospech za situácie, že bol zastúpený obhajcom a sám mohol navrhovať vykonávanie dôkazov, nezakladá dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Okresný a krajský súd sa vysporiadali s dôkazmi na podklade ktorých bol obvinený uznaný vinným, a to vrátane podstatných námietok obhajoby. Rovnako nebolo zistené, že by rozhodnutie bolo založené na nesprávnom právnom posúdení skutku alebo nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

K vyjadreniu prokurátora sa obvinený P. ďalej nevyjadril.

Dňa 25. novembra 2019 bol spisový materiál spolu s dovolaním obvineného riadne predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie. Následne najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], prostredníctvom ustanoveného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na verejnom zasadnutí lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., ktorý mal byť naplnený tým, že „v základnom konaní boli vykonávané len dôkazy v neprospech obvineného“ najvyšší súd uvádza, že takáto námietka je absolútne nekonkrétna. Obvinený nešpecifikoval, s ktorými dôkaznými návrhmi obhajoby sa orgány činné v trestnom konaní a súdy zákonným spôsobom nevysporiadali, resp. ako inak mali byť

porušené jeho práva v procese dokazovania (R 116/2014). Uvedené platí o to viac, že zo spisového materiálu sa javí, že orgány činné v trestnom konaní a sudy na dôkazné návrhy obvineného P. (mimochodom zastúpeného obhajcom JUDr. Ladislavom Strižovským) reagovali a hoci to bolo spojené s veľkými ťažkosťami (pozn. išlo o bezdomovcov, u ktorých bolo náročné zistiť miesto ich pobytu, resp. ich predvolať) opakovane vypočuli ním navrhovaných svedkov I. Z., K. H., F. P. a F. I. (č. l. 23, 48, 53, 247, 325, 336, 384). Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania obhajoba neprezentovala a z pohľadu dokazovania namietala už len spôsob hodnotenia dôkazov, ktorá okolnosť je s ohľadom na znenie § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. vylúčená z rámca dovolacieho prieskumu (viď nižšie) (č. l. 225, 413, 440, 484).

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o jeho existencii je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Vychádzajúc z tých úvah najvyšší súd konštatuje, že námietky obvineného P. (podľa ktorého poškodeného O. neolúpil, že to bol poškodený kto ho spolu s E. krivo obvinil, že poškodený mohol spadnúť aj sám, že jeho výpovede sú rozporuplné atď.) mali rýdzo skutkový charakter, do ktorého dovolací súd podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. časť za bodkočiarkou zasahovať nemôže. Keďže skutková veta napadnutých rozsudkov naplňa všetky znaky skutkovej podstaty žalovaných trestných činov, k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dôjsť nemohlo.

Na podklade vyššie uvedeného najvyšší súd dovolanie obvineného P. na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.